

§ 9. Zabrania się stosowania przy połowach łosia i troci haków o rozwarciu mniejszym niż 19 mm, mierząc od ostrza do trzonu.

§ 10. 1. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach urząd morski może udzielić zezwolenia na połów ryb w okresie od 15 grudnia do 15 marca narzędziami głuszającymi, kłującymi lub kaleczącymi, jak np. ościami i bodorami, oraz ustalić, jakie gatunki ryb mogą być w ten sposób poławiane.

2. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach urząd morski może udzielić zezwolenia na używanie prądu elektrycznego do poławiania ryb.

§ 11. Ustanawia się następujące stałe rybne obwody ochronne:

- 1) w rejonie ujścia Wisły koło Świbna — w granicach określonych na południu 940 kilometrem biegu Wisły, na wschodzie i zachodzie — linią brzegu rzeki, a na północy — linią łączącą główce obu falochronów wysuniętych u ujścia Wisły w morze;
- 2) przed ujściem rzeki Redy w Zatoce Puckiej — w granicach obszaru wodnego ograniczonego od zachodu i południa linią brzegu, od północy — linią biegnącą po równoleżniku $54^{\circ} 39' 20''$ szerokości północnej, a od wschodu — linią biegnącą po południku $18^{\circ} 29' 30''$ długości wschodniej;
- 3) w ujściu rzek: Łeby, Łupawy, Słupi, Wieprzy, Parsęty i Regi — w półkołu zakreślonym promieniem długości 500 m, licząc od punktu leżącego na środku linii łączącej oba naturalne brzegi ujścia każdej z tych rzek w kierunku morza;
- 4) w ujściu kanału łączącego jezioro Resko Przymorskie z morzem — w półkołu, zakreślonym promieniem długości 500 m, licząc od punktu leżącego na środku linii łączącej oba naturalne brzegi ujścia kanału w kierunku morza.

§ 12. Granice rybnych obwodów ochronnych powinny być oznaczone w sposób wyraźny i widoczny.

§ 13. Urząd morski może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii Morskiego Instytutu Rybackiego, zezwolić na połowy węgorza sprzętem stawnym w stałych ochronnych obwodach rybnych utworzonych w ujściach rzek do morza.

§ 14. 1. Zabrania się uprawiania połowu ryb włokiem dennym na następujących obszarach polskich morskich wód wewnętrznych i polskiego morza terytorialnego:

- 1) na odcinku od wschodniej granicy Państwa do południka $18^{\circ} 57'$ wschodniej długości geograficznej (ujście Wisły koło Świbna) w pasie o szerokości 3 mil morskich od brzegu,
- 2) w Zatoce Gdańskiej od południka $18^{\circ} 57'$ wschodniej długości geograficznej do toru wodnego Gdynia — Hel, w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 25 m,
- 3) w obrębie Zatoki Puckiej do toru wodnego Gdynia — Hel,

4) w Zatoce Pomorskiej na obszarze położonym na zachód od linii przebiegającej wzdłuż południka $15^{\circ} 20'$ wschodniej długości geograficznej do zachodniej granicy Państwa, w pasie o szerokości 3 mil morskich od brzegu,

5) na pozostałych obszarach wód w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 20 m.

2. W Zatoce Puckiej do toru wodnego Gdynia — Hel dozwolone jest łowienie szprota przy użyciu czynnego sprzętu szprotowego w okresie od 1 października do 30 kwietnia w miejscach, w których głębokość morza przekracza 40 m.

3. Ograniczenia przewidziane w ust. 1 i 2 nie dotyczą połowów wykonywanych sprzętem dennym nie ciągniętym przez statek (np. cezami ręcznymi, niewodami dobrzeżnymi i ściąganyimi do łodzi).

§ 15. 1. Na obszarach wód morskich wymienionych w § 14 zabroniony jest połów ryb włokiem pelagicznym i tuka pelagiczną.

2. Urzędy morskie mogą zezwolić na połów ryb sprzętem wymienionym w ust. 1 na obszarach wód określonych w § 14 w miejscach, które czasowo lub stale nie są eksploatowane przez statki uprawiające rybołówstwo na tych wodach.

§ 16. Zakazy przewidziane w art. 31 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) nie dotyczą przypadków określonych w § 5 i w § 10.

§ 17. Statek dozorczy wzywający statek rybacki do zatrzymania się (art. 39 ustawy o rybołówstwie morskim) powinien podać sygnał dźwiękowy „K” alfabetem Morse’a lub wywiesić flagę sygnałową „K” według zestawu kodu międzynarodowego — w dzień, w nocy zaś nadać sygnał świetlny „K” alfabetem Morse’a.

§ 18. Rozporządzenie nie ma zastosowania:

- 1) do polskich statków rybackich dokonujących połowów poza wodami Morza Bałtyckiego,
- 2) do rybołówstwa wykonywanego na Zalewie Wiślanym i na Zalewie Szczecińskim.

§ 19. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. z 1930 r. Nr 92, poz. 720, z 1931 r. Nr 22, poz. 134 i z 1951 r. Nr 50, poz. 363),
- 2) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 7 września 1951 r. w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włokiem dennym (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 363, z 1953 r. Nr 28, poz. 111 i z 1955 r. Nr 4, poz. 27) oraz
- 3) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 9 września 1952 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa morskiego (Dz. U. z 1952 r. Nr 39, poz. 275 i z 1959 r. Nr 33, poz. 201).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 października 1963 r.

w sprawie zachowania porządku przy wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kto prawnie zajął miejsce do połowu ryb i swój sprzęt rybacki wyłożony w wodzie należycie oznaczył, nie może być usunięty z tego miejsca, ani niepokojony przez

innych rybaków, jak długo ma swój sprzęt wyłożony w wodzie i sprzętu tego używa do łowienia ryb.

§ 2. W okresie zimy przy wykonywaniu połowu pod lodem należy wyrąbane w lodzie otwory obstawić kawałkami lodu i oznaczyć wiechą, gałęziami lub chorągiewką dostatecznie widoczną.

§ 3. 1. Zespół niewodowy, który dla swych celów przygotowuje sobie w porozumieniu z organem ochrony rybołówstwa morskiego ton niewodową — przez oczyszczenie niezbędnego odcinka dna z wraków i innych przeszkód — ma prawo do wyłącznego korzystania z tej toni w ciągu danego roku kalendarzowego. Jeżeli zespół niewodowy nie korzysta z przygotowanej przez siebie toni, urząd morski może ją przydzielić innemu zespołowi niewodowemu.

2. Przy połowach niewodem brzegowym wolno zajmować odcinek brzegu nie dłuższy niż $\frac{4}{3}$ długości niewodu.

3. W razie potrzeby urząd morski ustala dla połowów przy pomocy niewodów granice toni niewodowych eksploatowanych przez poszczególne zespoły niewodowe.

4. Spory na tle korzystania z toni niewodowej rozstrzyga urząd morski.

§ 4. Zabrania się samowolnego przesuwania, przestawiania lub usuwania cudzego sprzętu rybackiego z prawnie zajętego miejsca oraz wykładania sprzętu rybackiego w miejscu, gdzie wyłożony jest sprzęt innych rybaków.

§ 5. 1. Użyte do połowu pale powinny wystawać co najmniej na 1 m ponad normalny stan wody.

2. Drzewca, pale i inne przedmioty użyte do oznakowania wystawionych w wodzie narzędzi połowu nie mogą wystawać ponad wodę więcej niż na 3 m.

3. Po zakończeniu połowu należy z wody usunąć kołtwice, pale oraz narzędzia połowu i ich części.

§ 6. 1. Ustala się następujące minimalne odstępstwa boczne i frontalne dla wykładania sprzętu rybackiego należącego do różnych rybaków:

1) żaki powinny być zastawiane w takiej odległości od siebie, aby sąsiadujące ze sobą zestawy nie uszkadzały się wzajemnie; wszędzie, gdzie wyłożone są szeregi żaków, nie wolno innym rybakom wystawiać ani ciągnąć sieci w odległości mniejszej niż 150 m od końców zestawu, z wyjątkiem manć śledziowych, które powinny być stawiane w odległości nie mniejszej niż 500 m,

2) sieci dryfujące, jak także, pławnice, mance, nety itp., nie mogą być wykładane w odległości mniejszej niż 500 m jeden zespół od drugiego,

3) sieci zastawne, jak nety, mance i inny tego rodzaju sprzęt rybacki, nie mogą być wykładane w odległości zarówno bocznej, jak i frontальной mniejszej niż 100 m od innych zestawów.

2. Przy połowach śledzia w okresie tarła odstępstwa między sprzętem ustali na wniosek rybaków organ ochrony rybołówstwa morskiego.

§ 7. Zabrania się statkom rybackim:

1) stawiania lub wyrzucania sieci albo innego sprzętu rybackiego w sposób mogący spowodować wzajemne

uszkodzenie sprzętu bądź przeszkadzać rybakom, którzy już przedtem rozpoczęli połowy,

2) zakotwiczania statku w tych miejscach, gdzie wystawiony jest sprzęt rybacki, oraz na drodze dryfującego sprzętu rybackiego, z wyjątkiem przypadków działania pod wpływem siły wyższej,

3) zatrzymywania statku przy sieciach, pływakach, pławach lub przy innym sprzęcie rybackim wystawionym w wodzie, jak również przy znakach nawigacyjnych i znakach rybnych obwodów ochronnych i tarlisk.

§ 8. W razie zerwania, uszkodzenia lub przesunięcia znaków nawigacyjnych oraz znaków obwodów ochronnych i tarlisk, kierownik statku rybackiego obowiązany jest natychmiast zawiadomić o tym najbliższy organ ochrony rybołówstwa morskiego albo kapitanat lub bosmanat portu.

§ 9. Kierownik statku, w którego polu widzenia w czasie połowu sprzętem ciągnionym znajduje się statek używający do połowu pławnic lub takli, obowiązany jest dolożyć wszelkich starań, aby uniknąć uszkodzenia tych narzędzi połowu.

§ 10. 1. Podczas wykonywania przez statek połowów przy pomocy sieci ciągnionych (trałowania) innym statkom nie wolno wyrzucać sieci ciągniętej na jego kursie bliżej niż w odległości 0,5 mili morskiej.

2. Jeżeli w pobliżu trałuje więcej statków, które wzajemnie się wyprzedzają (wymijają), przecinają sobie kurs lub w inny sposób zbliżają się do siebie z różnych kierunków — kierownicy statków powinni dolożyć wszelkich starań, aby nie uszkodzić sprzętu trałowego innych statków trałujących w pobliżu.

§ 11. 1. Kierownicy statków, na których kursie znajdują się takłe łososiowe, powinni dolożyć wszelkich starań w celu ich ominięcia, a gdyby to okazało się niemożliwe, należy podnieść je na dziobie statku, przeciąć i starannie za rufą związać.

2. Przechodzenie statku przez zastawione takłe może odbywać się jedynie prostopadłe do takli.

§ 12. 1. Rozcięcie poplątanych na skutek sztormu lub innych przyczyn sieci wystawionych w wodzie, a należących do różnych rybaków, może nastąpić tylko za zgodą właścicieli.

2. W razie poplątania lin taklowych jednego statku rybackiego z linami taklowymi innego statku, podnoszący liny może je rozciąć tylko w razie zagrożenia bezpieczeństwu życia lub zdrowia ludzkiego. Przeciętą linę należy związać ponownie bezpośrednio po rozplątaniu.

§ 13. Osoby uprawiające rybołówstwo morskie obowiązane są przestrzegać kolejności i porządku połowów ustalonych przez urząd morski z uwzględnieniem miejscowych warunków i zwyczajów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegulugi: w z. J. Wiśniewski

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.